

Studiu 3 pentru
19 Aprilie 2025

ILUSTRATII DIN RELATIA DE CĂSĂTORIE

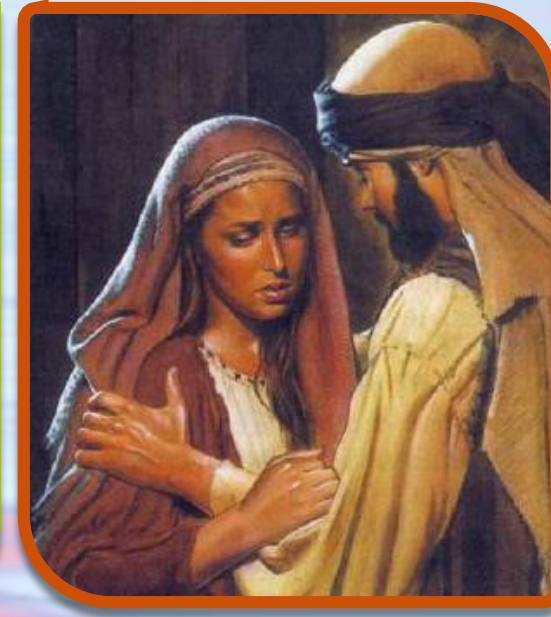
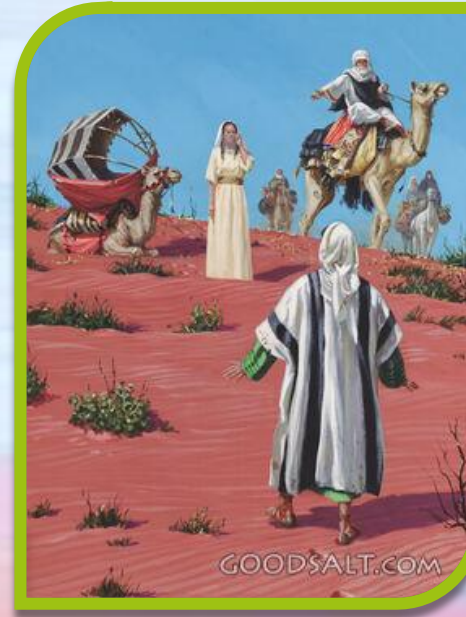
“Apoi mi-a zis:
„Scrie: Ferice de
cei chemați la
ospățul nunții
Mielului!” Apoi
mi-a zis:
„Acestea sunt
adevăratele
cuvinte ale lui
Dumnezeu!”
Apocalipsa 19:9

În mod repetat, atât în Vechiul cât și în Noul Testament, poporul lui Dumnezeu este comparat cu o soție sau mireasă.

Uneori vedem această unire simbolizată în căsătoriile în care soțiile au fost credincioase (precum Rebeca) sau infidele (precum Gomer).

Alteori, sunt folosite direct simboluri ale soțiilor credincioase (mireasa Mielului) sau ale femeilor promiscue (Babilonul cel Mare).

Simbolismul căsătoriei.

Soții necredincioase:

Fetița abandonată.

Soția lui Osea.

Babilonul cel mare.

Soții credincioase:

Rebeca.

Mireasa Mielului.

SIMBOLISMUL CĂSĂTORIEI

“De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.” (Geneza 2:24)

Când Dumnezeu a creat omenirea, ne-a dat două daruri: Sabatul (Geneza 2:2-3); și căsătoria (Geneza 2:24). Ambele au de-a face cu relațiile: relația cu Dumnezeu și cea dintre un bărbat și o femeie.

În perfecțiunea Sa, căsătoria reflecta relația perfectă dintre membrii Dumnezeirii. După păcat, simbolizează unirea dintre un Soț perfect – Isus – și soția sa imperfectă – Biserica – (Efes. 5:31-32).

De-a lungul Bibliei, vedem cum soțul se străduiește să-și perfecționeze soția și să-i câștige dragostea. Din acest exemplu de căsătorie putem învăța și cum să acționăm în propriile căsnicii (contractate între două persoane imperfecte):

Iartă-ți
partenerul,
chiar dacă nu
merită

La fel cum
Hristos ne iartă,
chiar dacă nu
merităm

Acceptă-ți
partenerul în
ciuda
defectelor sale

La fel cum El ne
acceptă deși le
avem pe ale
noastre

Prețuiește-ți
partenerul mai
mult decât pe
tine însuși

La fel cum
Hristos te-a
prețuit mai mult
decît pe Sine.

SOȚII , NECREDINCIOASE

FETIȚA ABANDONATĂ

"când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine și iată că îți venise vremea, vremea dragostei. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea!" (Ezechiel 16:8)

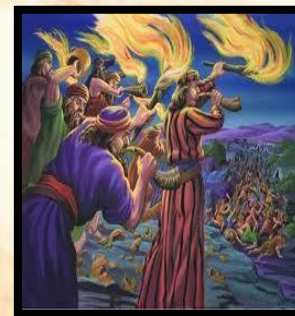
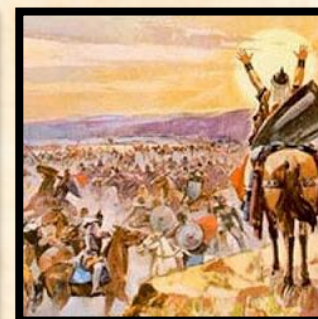
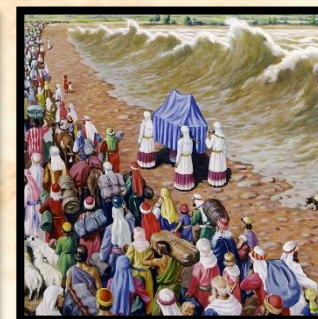
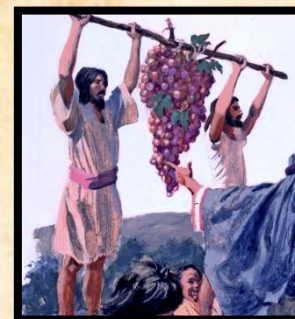
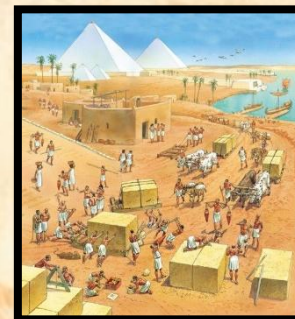

În viziune, lui Ezechiel i s-a arătat cum Dumnezeu a găsit o fetița abandonată (Israel); i-a salvat viață; a ajutat-o să crească; a făcut un pact de căsătorie cu ea; și a devenit o împărăteasă admirată de toți (Ezechiel 16:1-14).

Aceasta rezumă povestea de dragoste dintre Dumnezeu și poporul lui Israel de la plecarea lor din Egipt până la domnia prosperă a lui David și Solomon, când Israelul a fost admirat de toate națiunile (1 Regi 10:1).

Dar Israel a uitat că frumusețea ei era un dar de la Dumnezeu, o reflectare a frumuseții divine (Ezechiel 16:14), și ea s-a îndepărtat de soțul ei, prostituindu-se după alți dumnezei (Ezechiel 16:15-17).

Am fost creați pentru a reflecta bunătatea și slava lui Dumnezeu. Când presupunem că bunătatea noastră este rodul nostru, încep problemele.

SOȚIA LUI OSEA

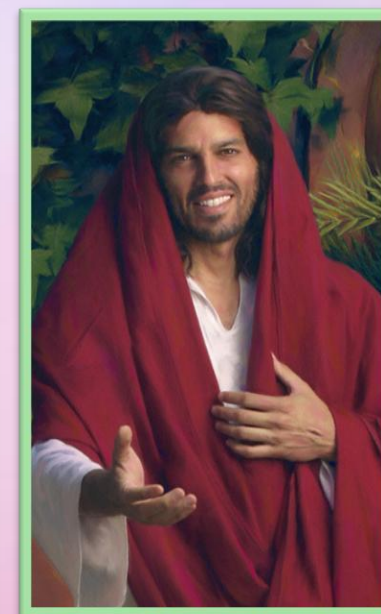
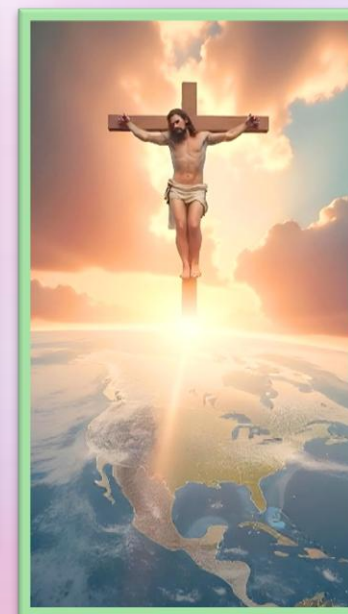
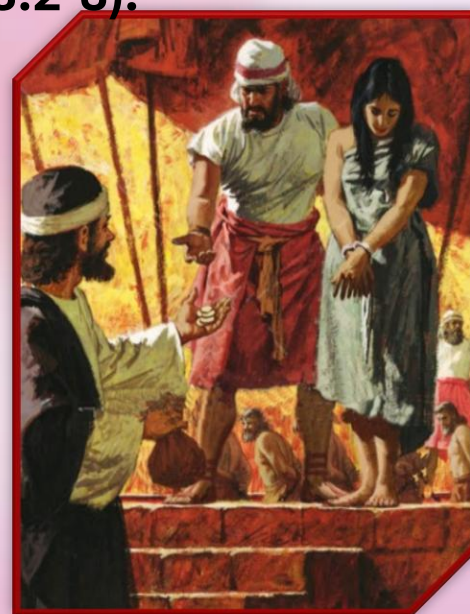
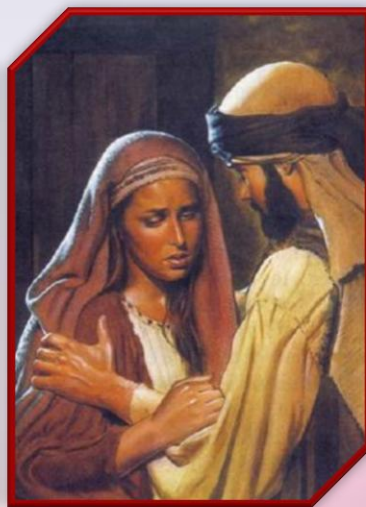
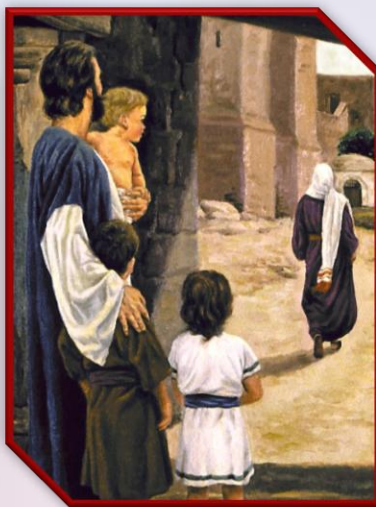
“Întâia dată când a vorbit Domnul către Osea, Domnul a zis lui Osea: „Du-te și ia-ți o nevastă curvă și copii din curvie; căci țara a săvârșit o mare curvie, părăsind pe Domnul!” (Osea 1:2)

De la început, Dumnezeu arată clar că porunca dată lui Osea de a se căsători cu Gomer (care se prostituase și își părăsise soțul) a fost un simbol al relației dintre Dumnezeu și Israel (Os. 1:2).

Osea a folosit diverse metode pentru a recâștiga dragostea soției sale (Osea 2:6-7, 14-15). Deoarece niciuna dintre aceste metode nu și-a atins scopul, el a trebuit să plătească pentru răscumpărarea ei (Os. 3:2-3).

Desigur, salvarea noastră L-a costat pe Dumnezeu mult mai mult decât „cincisprezece sicli de argint, un homer și jumătate de orz”.

Din păcate, Biserica a urmat aceeași cale greșită ca Israelul. Dar dragostea lui Dumnezeu rămâne neschimbată (Os. 11:4). El continuă să ne implore să abandonăm „prostituția” și să ne întoarcem la El (Os. 14:1-2; Apoc. 18:2-4).

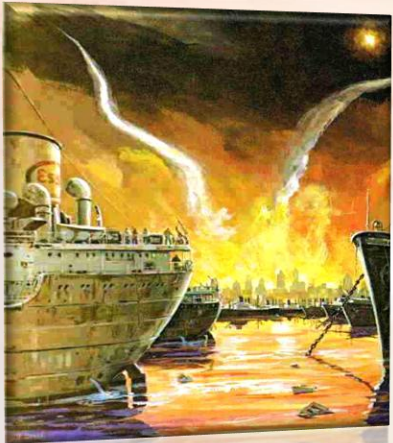

BABILONUL CEL MARE

"Pe frunte purta scris un nume, o taină: „BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI A SPURCĂCIUNILOR PĂMÂNTULUI”." (Apocalipsa 17:5)

Cine este Babilonul?

O femeie curată reprezintă poporul credincios al lui Dumnezeu (Apoc. 12:1; Efeseni 5:25-27). Babilonul, mama curvelor, reprezintă poporul lui Dumnezeu care se îndepărtează de El și se bazează pe împărații pământului (Apoc. 17:1-5). Această infidelitate din partea poporului Său provoacă durere profundă lui Dumnezeu. Timp de secole, el a încercat să-și facă Biserica din nou curată, dar puțini au răspuns. În cele din urmă, El va face o ultimă chemare (Apoc. 18:4).

După o infidelitate, poate exista împăcare. Din păcate însă, uneori ajungem într-un punct fără întoarcere, când este imposibil să mai facem acest lucru.

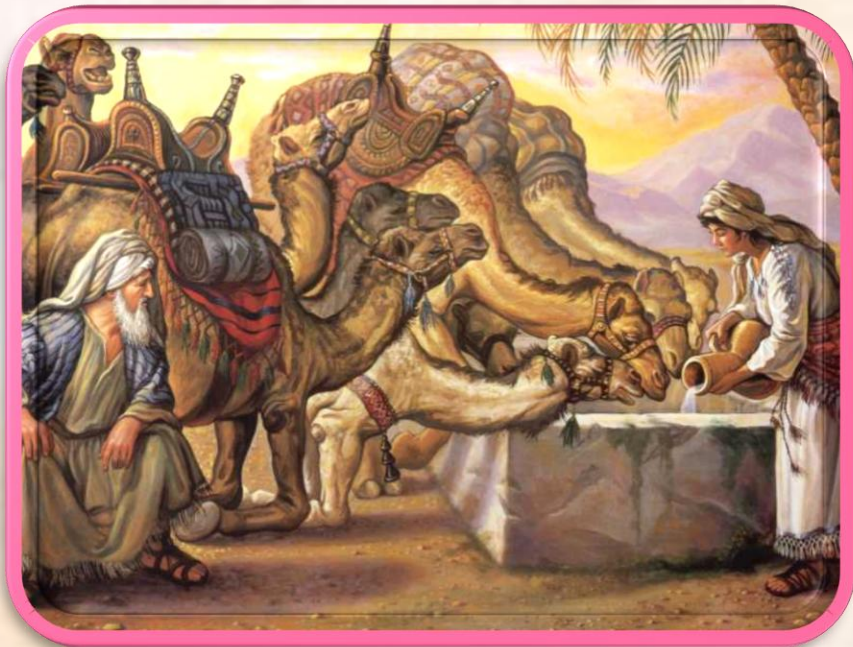
Va veni timpul când Babilonul și cei care rămân în el, vor fi judecați și pedepsiți (Apoc. 19:1-5). Dar credincioșii, soția Mielului, vor trăi veșnic cu Isus (Apoc. 19:6-8).

SOȚII CREDINCIOASE

REBECA

„Au chemat, dar, pe Rebeca și i-au zis: „Vrei să te duci cu omul acesta?” „Da, vreau”, a răspuns ea.” (Geneza 24:58)

Conform obiceiului timpului său, Avraam a pornit să găsească o soție pentru fiul său, Isaac. Dar nu a vrut să-și căsătorească fiul cu vreuna dintre femeile din Canaan, ci cu una dintre rudele lui, aflată la mii de mile depărtare (Geneza 24:2-3).

Motivul pentru asta? Deși imperfect, rudele lor s-au închinat adevăratului Dumnezeu, în timp ce canaanii L-au respins. Dacă Isaac s-ar căsători cu o femeie canaanită, viața lui religioasă avea să scadă din cauza influenței proaste a soției sale.

Așa a fost istoria Bisericii când a încheiat „căsătorii” cu națiunile acestei lumi. Treptat, s-a îndepărtat de adevărata credință.

Un alt aspect deosebit al acestei povești este faptul că Rebeca este întrebată dacă vrea să se căsătorească, întrucât, conform obiceiului, nu avea altă opțiune (Gen. 24:50-51, 57-59).

A fi parte a soției credincioase a lui Dumnezeu este un act voluntar. Să acceptăm dragostea lui Isus cu un clar: „Da”.

MIREASA MIELULUI

“Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit” (Apocalipsa 19:7)

Prima minune a lui Isus a fost săvârșită la o nuntă (Ioan 2:1-11). Din perspectiva noastră, acest act are un anumit simbolism care ne ajută să înțelegem Planul Mântuirii.

Poate cel mai important este că, pentru ca mireasa (noi) să fie gata, are nevoie de vinul pe care Isus îl oferă, adică de sângele lui purificator (Ioan 2:6; Apoc. 7:14).

Isus a folosit și pilde legate de nuntă pentru a ilustra anumite aspecte ale pregătirii pe care trebuie să o facem pentru venirea Sa iminentă. În toate nu este menționată niciodată mireasa, ci mai degrabă invitații. S-ar putea ca invitații să fie însăși mireasa?

Ce putem învăța din aceste parabole?

- ❖ Să avem Duhul Sfânt
- ❖ Să acceptăm chemarea

**Cele 10 fecioare
(Mat. 25:1-13)**

- ❖ Toți suntem chemați la nuntă
- ❖ Trebuie să ne îmbrăcăm în Hristos

**Invitații nedemni
(Mat. 22:1-14)**

“Hristos a fost un tovarăș zilnic și un prieten apropiat pentru urmașii Săi credincioși. Ei au trăit în contact intim, în comuniune constantă cu Dumnezeu. Slava Domnului s-a născut peste ei. În ei s-a reflectat lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu în fața lui Isus Hristos. Acum ei se bucură de razele neîntinate ale splendorii și slavei Regelui în măreția Sa. Ei sunt pregătiți pentru comuniunea cu cerurile, pentru că au raiul în inimile lor.”